

anterior praefertur posteriori. Idem corroboratur ex illic tradenda resolutione, nam si creditor prior ex chirographo praepositur posteriori instrumentario, si hic anterioritatem scripturae fateatur, cur non erit idem, cum de illa per testium depositionem legitime constiterit?

29 Ex quibus inferenda est ampliatio notabilis ad traditam conclusionem supra, numero 19. nam quod ibi dicitur de praelatione creditoris posterioris ex publico instrumento, pariter procedet in illo, qui legitima testium probatione innitatur, cum in utroque ob paritatem probationis eadem ratio militet, nec qui communem tuerentur sententiam, quam sustinere intendimus, huiusmodi illationem poterunt inficiari, de qua alii cogitent, & faciunt adnotata inferius, num. 31.

Verf. *Poterit tamen.*

30 Eadem resolutio, de qua num. 19. fallit etiam, ut pronuper aiebamus, si posterior creditor ex instrumento concesserit chirographum non solemne antequam tempore. Azeved. in l. 5. num. 24. tit. 21. lib. 4. Recop. Trentacinq. variar. lib. 2. tit. de fid. instrum. resol. 12. num. 21. Merlin. supra lib. 4. quaest. 15. num. 24. Genua de script. privat. lib. 1. quaest. 16. concl. 2. num. 15. Guttier. Practic. lib. 1. quaest. 125. num. 5. Bolann. commerc. terrest. lib. 2. cap. 12. num. 51.

Ibi: *Idem erit quoties.*

31 Si scriptura privata absque solemnitate dictae legis *Scripturas*, legitime per testes comprobetur, antequam debitor per publicum instrumentum alii obligetur, prior creditor ex illa quoad hypothecam potior habebitur. Genua cum aliis num. 16. Guttier. num. 6. & 7. Merlin. num. 25. Idem juris erit, si debitor chirographum iudici liter recognoverit. Genua num. 14. & lib. 1. quaest. 4. num. 230. Bolann. ubi proximè. Merlin. num. 44. & 50.

32 Addit praeterea Genua d. concl. 2. num. 26. ex nonnullis, quod si duo tantum testes subscripserint chirographo, & subscriptiones agnoverint, poterit suppleri defectus tertii per alia adminicula aequivalentia. Imò alii generaliter docent, quod ubicunque constat legitime, non ex confessione debitoris, sed ex aliis probationibus de hypotheca prioris creditoris absque scriptura privata, erit praefertendus posteriori ex publico instrumento. Merlin. num. 32. Trentacinq. ubi proximè. Genua num. 12. & 13. Marefcot. Varior. lib. 1. cap. 79. num. 13. ex quibus roboratur ampliatio praemissa, num. 29. Verùm à mente D. Covar. deviare videntur.

Verf. *Hinc sanè constat.*

33 Utrum desideretur, ut debitor propriam subscriptionem agnoscat in casu legis *Scripturas*, C. qui potiores factis ambigitur. D. Covar. et si subdubius affirmat, quem referunt Guttier. supra num. 8. Azeved. num. 23. qui solum recognitionis testium meminit. Bolannos num. 52. etiam debitoris agnitionem exigi opinatur, Morl. d. quaest. 3. num. 17. in fin. & Genua d. concl. 3. in fin. difficilem resolutionem fassus, remittit ad Mantie. de tacit. & ambig. convent.

lib. 11. tit. 24. num. 10. Ast mihi videtur, non praecise desiderari, ut debitor suam comprobet subscriptionem; nam si lex id voluisset, expressisset, cap. Ad audientiam 2. de decim. l. unic. §. Sin autem ad deficientis, C. de caduc. toll. cum aliis apud Barbof. axiom. 136. numero 5. Nec Interpretes, qui de requisitis per eam constitutionem fusè disseruerunt, huius solemnitatis mentionem faciunt, ut videre licet apud Genuam d. quaest. 16. concl. 3. Merlin. d. quaest. 15. Trentacinq. d. resol. 12. Cravet. de antiquitat. temp. §. Queritur etiam.

Ad Num. 6.

Chirographum sola depositione testium, qui non subscripserunt, aut sola literarum comparatione roboratum, semiplenam duntaxat produxit probationem, l. 114. tit. 18. p. 3. Trentacinq. d. tit. de fid. instrum. resol. 7. num. 1. Morl. Empor. Jur. tit. de fid. instrum. quaest. 3. per tot. Fachin. controvers. lib. 11. cap. 29. & 30. Mascard. concl. 110. & 111. Lanfranc. de fid. instrum. num. 54. Genua lib. 2. quaest. 1. num. 65. cum seqq. & à num. 150. Menoch. de arbitr. lib. 2. cas. 114. à num. 6. & num. 20. qui id iudicis arbitrio relinquit. At si utrumque concurrat, plena resultabit probatio, ut asseritur num. 11. Quoties testes chirographo subscripserint, ac subscriptiones agnoverint, plenè probant absque literarum comparatione. Genua lib. 2. quaest. 1. ex num. 163. Morl. num. 16. vers. Ego tamen, ac dixi ex Trentacinquo supra num. 11. sed Menoch. num. 6. iudicis arbitrio illud committit, de quo supra, num. 10. 11. & 14.

Ad Num. 7.

Epistola est scriptura, qua aliquis absenti, vel quasi, mentis suae intentionem declarat. Genua de privat. script. lib. 3. quaest. 1. num. 2. hæc in scribentem probat plenè, si recognoscatur ab illo, aut literarum comparatione comprobetur, etsi aliqui huic solum semiplenam tribuant probationem. Trentacinq. d. resol. 7. num. 6. Mascard. concl. 626. Fachin. d. lib. 11. cap. 35. Menoch. supra cas. 94. Genua lib. 2. quaest. 1. ex num. 126. & lib. 3. quaest. 1. num. 31. ubi latissimè. Lanfranc. supra num. 58. Farinac. fragment. lit. A. num. 526. Scaccia de iudic. lib. 2. cap. 11. num. 10. & 16. Mich. Grass. comm. opinion. lib. 4. tit. 11. num. 525. Cravet. de antiquit. tempor. §. Queritur etiam, num. 68. Morl. supra num. 19. Imò recognita paratam obtinebit executionem. Genua d. lib. 3. quaest. 1. num. 32. Parlador. quotidian. lib. 2. cap. fin. part. 1. §. 5. num. 17.

Ut autem epistola obliget, ac noceat scribenti, necesse erit, ut perveniat ad eum, cui mittitur. Gregor. Lop. in l. 2. gloss. 1. ad fin. rit. 13. p. 3. sed etiam supervivere debet qui scripsit, ut teneatur tempore, quo epistola recipitur. Menoch. supra num. 17. Hoc ita demum procedet, cum de contrahenda obligatione agitur, ac utriusque contrahentis desideratur consensus, sicut de hypotheca tradit Merlin. supra lib. 1. quaest. 14. num. 11. Aliud juris erit, si quis in Epistola fateatur, centum accepisse à Titio, ad quem scribit, ac statim decedat priusquam ei tradatur; nam confessio, facta literarum comparatione, nocebit hæredi.

Epistola

Ibi: *Quandoque tamen libro.*

Pluribus in provinciis lege, vel consuetudine obtrinit, ut mercatorum camporumque libris plena fides adhibeatur. Tusch. lit. §. concl. 77. Menoch. supra cas. 91. num. 16. Mascard. concl. 976. num. 16. Cancr. var. part. 1. cap. 22. num. 7. quod nonnulli restringunt ad summas exiguas, quos refert Cancr. Verùm quod praediximus non est ita absolute accipiendum, ut iudici auferatur arbitrium, ne possit, examinatis circumstantiis, eis libris fidem denegare; alioqui statutum, vel consuetudo à ratione, ac bonis moribus deviare. Genua lib. 4. quaest. 1. ex num. 73. de quo supra, num. 4.

Ad Num. 9.

Quam probationem scriptura sigillo privati roborata contra sigillantem faciat, tradidere Tusch. lit. §. concl. 239. cum seq. Menoch. de arbitr. casu 113. & de praesumpt. lib. 2. praef. 57. Gregor. Lop. in l. 114. gloss. 2. & 3. tit. 18. part. 3. Mascard. concl. 1303. Cravet. de antiquit. temp. §. Queritur etiam, à num. 44. Barbof. collect. cap. 2. num. 15. de fid. instrum. Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. gloss. 61. Saigad. de retentione Bullar. part. 2. cap. 6. §. unic. Alfar. de offic. Fiscal. gloss. 48. Gasp. Ant. Thesaur. quest. forens. lib. 2. cap. ult. Bertachin. tract. de Episcop. part. 1. ex num. 21. Qui etiam agit de auctoritate, ac fide sigilli authentici, veluti Principis, Episcopi, & similibus.

Illud discrimen constituitur inter sigillum authenticum, ac privatum; nam illud praesumitur de voluntate domini impositum, hoc non utique, sed probati opus est. Greg. Lop. d. gloss. 2. Menoch. d. praef. 57. num. 7. & 30. ubi quod etiam praesumitur de consensu custodis publicum impressum. Quaestio tamen est, si constat per confessionem, vel aliàs sigillum Caji esse, an probet contra ipsum ex conjectura, quod de ipsius voluntate apponeretur? De quo Menoch. ubi proximè, ex num. 30. & d. casu 113. num. 3. Mascard. sup. num. 8. cum seqq. Cravet. num. 46. Gambar. de auctorit. Legar. lib. 8. num. 232. qui ait communiter receptum, ut praesumatur de voluntate domini sigillatum.

Ibi: *Nisi Quis negaret.*

Si is, cujus sigillum praesumitur, suum esse inficietur, ac de mendacio convincatur, non erit audiendus, etsi alleget in illius appositione non intervenisse. Mascard. num. 12. Menoch. d. casu 113. num. 3.

Ibi: *Nec ubi constat de sigillo.*

Quamquam regulariter per sigilli impressio nem suppleatur subscriptionis defectus, id tamen non habet locum quotiescunque lex pro forma subscriptionem desiderat. Saigad. d. §. unic. num. 27. Cravet. supra num. 45. Menoch. num. 11. Cod. Fabrian. tit. de probat. definit. 20. etsi contra adnotaverit Tusch. d. conclus. 239. num. 2. cujus memini supra, num. 23.

Verf. *Quod sigillum.*

Quod sigillum authenticum censeatur, discet ex Gregor. Lop. & aliis, quos recensuimus supra, num. 43. praeter laudatos per Barbofam

37 Epistola nocet, ac probat contra recipientem si in ea referatur quantitas illi mutuo data, & post illam acceptam taceat, nec contradicat, quia consentire censebitur, quod testibus probari poterit, qui ipsam legi audierunt à recipiente. Cancr. variar. part. 1. cap. 22. num. 19. Lanfranc. ubi proximè. Menoch. lib. 3. praef. 65. num. 1. Morl. num. 20. Quoad epistolam comparatio literarum fieri potest per testes, qui assererent subscriptionem esse illius qui exprimitur, quia sibi nota, cum saepe ipsum scribere viderint. Genua lib. 2. quaest. 1. num. 128. etsi in apocha non sufficiat, ut dixi num. 12.

Ad Num. 8.

38 Liber rationum diversimodè definitur, ut constat ex Genua lib. 4. quaest. 1. à princip. atque sic adequatè describi posse videtur, ut sit codex, in quo quilibet per se, vel per alium accepta, & expensa alicujus negotiationis, vel administrationis causà scribit ad memoriam & rationem. Unde rationale, seu rationarium nuncupatur.

39 Ille quidem, ubi non ambigitur ad quem spectet, adversus ipsum plenè probat. Sed si negetur, adhibita literarum comparatione, eundem effectum operatur, ut videre est apud Genuam lib. 2. quaest. 1. num. 121. & lib. 4. quaest. 1. ex num. 95. ubi plenè Escobar de ratiocin. cap. 10. cum seqq. Mascard. concl. 330. num. 17. & concl. 976. cum seq. Lanfranc. de fid. instrum. num. 56. Menoch. de arbitr. cas. 91. cum aliis, Tusch. lit. L. conclus. 343. & seqq. Cancr. supra num. 6. Fachin. d. lib. 11. à cap. 32. Gregor. Lop. in l. 121. gloss. 1. tit. 18. part. 3. Trentacinq. sub. resol. 7. num. 5. Bolann. commerc. terrest. lib. 2. c. 8. ubi de forma conficiendi rationale. Pro scribente autem regulariter nulla probatio ex eius libro deducitur, ut observant praefati omnes, apud quos & limitationes, & ampliationes utriusque conclusionis reperies.

40 Illud in difficili est, si in eodem codice reperiantur parcellae pro scribente, & contra illum respectu Titii, an hic teneatur stare illis quae sibi nocent, quanquam à domino libri adnotata, de quo Menoch. casu 93. Escob. cap. 13. Genua lib. 4. quaest. 2. Parlad. supra part. 1. §. 5. num. 20. In quo plurimum iudicis arbitrio deferendum, qui maxime attendere debet ad qualitatem, ac existimationem communem scribentis. Liber sanè rationum recognitus paratam habebit executionem. Parlador. ubi proximè.

Ibi: *Quandoque tamen ex libro.*

41 Cum sit multiplex librorum rationum differentia, de quibus Genua lib. 4. per tot. certò definiti non potest, quanta fides sit illis adhibenda quoad alios, ubi nullum interesse scribentis excogitari potest, ideo iudicis arbitrio omnino relinqui debet. Id observandum, libros rationum Thesaurariorum regii patrimonii omnibus plenam fidem producere, sed pro ipsis nequaquam faciunt, nisi ex instrumentis verificentur solutiones legitimae, quanquam aliud de Thesaurariis generaliter scripserit Mascard. concl. 976. num. 47. de quibus Genua d. lib. 4. quaest. de libris Thesaurar. Gazophylac. Reg. lib. 2. part. 1. cap. 12. num. 2.

ubi supra, qui observat cum D. Covar. sigilla publica, præsertim regia, sedulo custodienda, debentque fido servatori tradi Gregor. Lop. in l. 26. gloss. 4. tit. 18. part. 3. Alfar. sup. num. 2. ideoque munus istud perillustre magnis Cancellariis committitur, qui per substitutos in summis Prætoris administrant, ut experitur, & advertit Menoch. d. præf. 57. num. 7. De Cancellariorum dignitate actum est supra, cap. 4. num. 47.

Ibi: *Sigillum regium esse.*

- 48 Sigillum esse de substantialibus regalium litterarum, seu privilegiorum, adnotat Alfar. num. 4. Petr. Peckius tract. de amortizatione bonor. cap. 26. num. 3. quod verum est in illis, quibus solet sigillum imprimi; multa enim rescripta absque illo Regis subscriptione expediuntur, ut animadvertit Menoch. diæt. præf. 57. in fin.
- 49 Quæret aliquis, an epistola, aliæve privata scriptura probet, si nec dies, nec locus confessionis adjiciatur? Et affirmative cuncti respondent, ut Merlin. de pignor. lib. 1. quæst. 44. num. 10. Mascard. l. 1. quæst. 6. num. 32. Morl. Empor. Jur. part. 1. tit. de fid. instrum. quæst. 3. num. 13. Quod in publicis instrumentis aliter se habet; nam & locus, & dies, ut subsistat, exprimi debet, ut plene prænotavimus supra cap. 20. ex num. 6. Rogabit etiam alius, an causâ promissionis omisâ, scriptura privata probet, aut valeat? Et negative resolvitur communiter. Genua de script. privat. lib. 1. quæst. 4. num. 254. Tusch. Practic. lit. 5. concl. 76. num. 18. Parlador. quotidian. lib. 2. cap. 3. num. 55. qui in calce ejusdem capituli, & in fine parisi. S. 1. num. 23. aliud in publico instrumento edocet, cui accedit Cur. Philip. part. 2. S. 8. num. 6.

SUMMARIUM.

- 1 Quid sit attentatum.
- 2 Qui in attentatum incidere possunt, & quid se appellans, vel tertius innovet, & num. 3.
- 4 Attentata debent ante omnia revocari: quod tamen restringitur.
- 5 Per appellationem suspenditur jurisdictio iudicis à quo: quid si ab interlocutoria appellatur.
- 6 Sententia an suspensa, vel extincta dicatur per appellationem, & num. 7.
- 8 Quando appellatio sententiam, & jurisditionem suspendat.
- 9 Judex exequens sententiam post appellationem, graviter delinquit, & variis afficitur pœnis.
- 10 Facultas revocandi attentata appellatione pendente, ad quem iudicem spectet.
- 11 Iudici à quo que facere liceat, appellatione pendente.
- 12 Que probari opus sit, ut attentatorum revocatio subsequatur.
- 13 Ut attentata revocari debent innovata intra tempus ad appellandum præsumtum, ante interpositam appellationem, necnon dum controversitur, an sit appellationi locus: quod limitatur, num. 19.
- 14 Ultimo supplicio damnatus an testari permittatur, si pendente appellatione decedat, & quid jure nostro regio.

- 15 Qui ex sententia munere privatur publico, si appellet, que interim gesserit, etsi confirmetur iudicatum, subsistunt.
- Aliud est in actibus privatis, velut testamento, ubi testari prohibetur.
- 16 Si quis ex sententia infamis declaretur, & provocet, à quo tempore incurrat infamiam.
- 17 Excommunicationis sententiam non suspendit appellatio, sed si post istam illa proferatur, est ipso jure nulla.
- 18 Judex Ecclesiasticus intra fatalia appellationis potest damnatum censuris compellere, ut sententia decretum adimpleat, quod speciale est.
- 20 Res iudicata dicitur sententia, à qua appellari non potest.
- 21 Quando revocatio attentatorum in secunda instantia possit postulari.
- 22 Spoliato an liceat suspendere peritorium, & possessorio agere? remissivè.
- 23 Agenti ad revocationem attentatorum an opponatur notorius tituli defectus.
- 24 Remedium revocandi attentata magis privilegiatum habetur, quam interdictum Unde vi.
- 25 Attentata non censentur, qua iudex egerit post appellationem, cui de jure deferre non debet.
- 26 Pluribus in causis appellare non licet, de quibus remissivè.
- 27 Appellatio semper admittitur, nisi expressim jure prohibeatur.
- 28 In criminalibus auditur appellans etiam reus lese majestati.
- 29 Hæreticus appellare prohibetur.
- 30 Confessus, atque convictus appellationis subsidio non juvatur.
- 31 Limitatur, & num. 37.
- 32 Nefas est torquere convictum, ita confessus appellare non valeat.
- 33 Reus convictus in caput alienum torqueri potest, & quando liceat de complicitibus interrogare.
- 34 Quanquam non rectè iudex operetur, questionem habens de convicto, hic tamen tenebitur in foro interno fateri veritatem.
- 35 Aliquando licet torquere convictum, ne appellare valeat.
- 36 Judex jubens torqueri convictum, quam protestationem præmittere debeat.
- 38 Confessus an audiatur, si appellet, & quid de convicto, & num. 40.
- 39 In quibusdam criminibus confessio, aut convictio appellare non permittitur.
- 42 Solus Princeps valet causam committere, appellatione remota, aut lege auxilium istud tollere.
- 43 Quid de prima citatione, & utrum ea omisâ, Princeps ipse possit judicare.
- 44 Citatio ad sententiam est de substantialibus iudicii, sed eam solemnitatem Princeps servare non tenetur, quam & lege tollere potest.
- 45 Princeps, omisâ citatione, disponere potest in tertii præjudicium, qua à suo libero pendet arbitrio.
- 46 De intellectu capitis 1. de caus. possell. & propriet.

- 47 Clausula Supplentes omnes defectus, referuntur tantum ad illos, qui à jure positivo proveniunt.
- 48 Princeps causas etiam gravissimi præjudicii committere valet idoneis iudicibus, appellationem removens, & num. 50.
- 49 Etiam ubi prohibetur appellatio; poterit iudex iusta ex causa deferre illi.
- 51 A sententia, seu correctione Prælati Regularis num liceat provocare.
- 52 De clausula, Appellatione remota, qui egerint, & an tollatur etiam devolutivus effectus.
- 53 Post appellationem, que solum devolutivum obtinet effectum, iudex procedens non committit attentatum: quod limitatur.
- 54 In iudicio possessoris an sit locus appellationi, qui tractem.
- 55 Jure Canonico appellatio in possessoris utrumque effectum operatur.
- 56 Quid de jure nostro Regio, & num. 61.
- 57 Quid jure communi, & num. 58.
- 59 In possessoris summarissimis, velut ex lege finali, C. de edict. D. Adriani toll. omni jure appellatio non suspendit executionem.
- 60 Limitatur.
- 63 Jure communi, quando sententia infert irreparabile detrimentum, appellatio effectum suspensivum in possessoris operatur, licet regulariter secus sit.
- 64 In iudicio possessorio reus non admittitur supplicatio.
- 65 Cum appellatur in possessoris ab inordinario iudicio, etiam de jure communi suspensivus resultat effectus.
- 66 Licet jure communi non suspendatur executio in possessoris per appellationem, si simul possessor damnatur ad restitutionem rei cum fructibus, interesse, vel expensis, rei restitutio non suspenditur, sicut fructuum, aut expensarum solutio, donec secunda instantia absolvatur.
- 67 De interpretatione legis 3. tit. 7. lib. 7. Recop.
- 68 Executionem publici instrumenti non impedit appellatio, que solum producit devolutivum effectum.
- 69 Idem juris est de præcepto de solvendo.
- 70 Quoties prohibetur appellatio, non aufertur devolutivus effectus.
- 71 Appellatione verita, num liceat supplicare, remissivè.
- 72 Appellatione interposita ab attentatorum revocatione, an suspendatur executio.

CAPUT XXIII.

I **A**ttentatum est omnis actus sine rationabili causa, lite, appellatione, vel his æquipollentibus pendens, à iudice, seu parte, aut ab habentibus causam ab eis contemptum jurisdictionis, & præjudicium partis factus, officio ejus, cujus fuit læsa majestas, in primis, & ante omnia revocandus. Lancellot. tract. de attentat. part. 1. in præf. numero 14. qui singula verba expositione illustrat, ac de verbi hujus significatione fusè disserit à num. 1. de quibus etiam Herculan. in simili tract. cap. 1. & 3.

Unde observandum, non committi attentatum, nisi per iudicem à quo, vel per litigantem appellatum, aut ab illis causam habentibus; nam si appellans innovet, censetur appellationi renunciare, & iudex à quo ad ulteriora progredi non prohibetur, revocans perperam innovata. Greg. Lop. in l. 36. gloss. 5. tit. 23. p. 3. Lancell. cap. 26. numero 122. Barbosa collect. cap. Non solum, numero 15. de appellat. in 6. Si tertius, iudex illius ordinarius spoliatum restituet. Scaccia de appellat. quæst. 3. à num. 62. Greg. Lopez ubi proximè, Lancell. in d. præf. num. 24. Menoch. de recuper. possell. remed. ult. num. 44. Barbosa num. 12. & in cap. fin. num. 35. de appellat. Marefcot. variat. lib. 2. cap. 121. num. 60. Adeo verum est renunciare appellationi provocantem, qui attentat, sive spoliat, ut nec poenitentia sit locus, quanquam ultro ablata restituat. Menoch. numero 39. Salgad. de Reg. protect. part. 2. cap. 10. num. 20.

Attentatum committete poterit successor iudicis à quo; nam idem reputatur cum antecessore. Salgad. p. 1. cap. 3. num. 53. nec ignorantia excusabitur. Morla Emp. Jur. part. 1. tit. de jurisd. omn. judic. num. 172. in præmissis. Præterea si ab eadem sententia ad diversos iudices per utrumque litigantem appellatur, & eorum inferior sciens ad superiorem provocatum, de causa appellationis cognoscat, quicquid egerit, ut attentatum retractabitur. Tondur. de prævent. judic. cap. 12 numero 14. Lancellot. cap. 12. ampliat. 15. num. 28. Scacc. quæst. 10. à num. 10.

Ad Num. 1.

Attentata per iudicem à quo, vel partem, pendente appellatione, ante omnia debent revocari, capit. Non solum 7. de appellat. in 6. Tusch. lit. A. conclus. 543. num. 4. & 6. Barbosa collect. d. cap. fin. numero 38. Scacc. quæst. 3. num. 47. Afflict. decis. 98. num. 5. Salgad. part. 2. cap. 13. num. 17. Achil. Perfon. tract. de adipisc. possell. numero 359. Lancellot. d. præf. num. 14. Argel. de acquir. possell. q. 2. art. 1. num. 83. Marefcot. sup. numero 56. Monter. in pract. tract. 5. cap. 4. num. 2. & alii, quos dat Barbosa collect. d. cap. Non solum, num. 2. Sed non semper ante omnia debent attentata reponi. Lancell. num. 33. Herculan. sup. cap. 13. in princip. sunt etenim haud pauci casus, in quibus suspenditur revocatio, congesti per Lancell. cap. 30. privileg. 25. qui ead. præf. ex numero 35. quotuplex sit attentatum edocuit. Herc. cap. 31.

Ibi: *Est etenim per appellationem.*

Præcipuus appellationis effectus est suspendere quoad causam, vel articulum, de quo appellatur, Jurisdictionem iudicis à quo. Scacc. quæst. 3. num. 16. Salgad. part. 1. cap. 6. num. 39. Barbosa de jur. univ. Eccles. lib. 1. cap. 7. num. 61. Pichard. manud. ad prax. part. 4. S. 16. num. 1. Cujac. in cap. significavit, de appellat. Paz in praxi, tom. 1. part. 6. proem. nu. 11. Marant. de ordin. judicior. part. 6. act. 2. num. 171. & 173. Lancell. part. 2. in præf. num. 82. & 109. Quod ita est, si à definitiva interponatur appellatio, sed ubi ab interlocutoria